

Vastuuta kantamaan

Kyllä nyt on itse kunkin pakko tehdä jotakin. Emme voi vain katsoa sivusta, kun Olli Rehn yksin uhrautuu. Hänhän ilmoitti, ettei lähde keskustan ehdokkaaksi eduskuntavaaleissa, koska tuntee Alpo Rusin, jonka epäillään nuorra mieässä olleen ihan ex-Stasissa ex-Itä-Saksassa.

Nyt tarvitaan vahvistuksia Ollin ja Alpon rintamaan. Siksi olenkin päättänyt solidaarisuuden osoituksena kieltäytyä sekä kepun että kaikkien muidenkin puolueiden vaaliehdokkuudesta minäkin. Päätöstä helpottaa toki se, ettei kukaan ole minua ehdokkaaksi pyytänyt.

Olli Rehnin esimerkin mukaisesti on pakko tunnustaa, että kerran tavannut yhden tyypin - demarin tosin - joka väitti sanoneensa käsipäivää Olli Rehnille seinäjokelaisessa kapakassa vuonna 1974. Sehän oli juuri tämän ex-Stasin synkintä aikaa. Kun minulla kerran on tuommoinen yhteys painamassa poliittista menneisyyttä, on aivan varmaa, että sitä käytettäisiin sekä itseäni että puoluetta ja isänmaata vastaan, mikäli ryhtyisin kansanedustajaehdokkaaksi.

Tällaisia juttuja ei ehkä maalaisjärjellä tule pitäneeksi kovin vakavina, vaan niihin etsii kaikenlaisia selityksiä. Kuten että enhän minä itse ole koskaan Rehniä, saati Rusia tavannut, vaan ainoastaan se demaritoveri, eikä hänkään tiennyt, että Rehnistä tulisi sittemmin Rusin kaveri. Ei riitä puolustukseksi sekään, että Rehn oli vuonna 1974 vasta 12-vuotias, eikä oikein tiennyt mitä teki ja mitä ei. Tai että Seinäjokea ei ole tunnettu DDR:n vakoilukoneiston keskeisimpänä hammasrattaana.

Tuollaiset selitykset pitävät kyllä sinänsä paikkansa, mutta entäs sitten? Millä meikäläinen pystyy ne todistamaan oikeiksi? Mitä vastaan, jos minulta kysytään, missä olin silloin kun Olli Rehn sanoi Seinäjoella käsipäivää demarille? Pyydänpö Tarja Halosta todistamaan, että se oli sellaista se aika ja maan tapana oli sanoa käsipäivää kenelle sattuu? Pyydänpö Kimmo Sasia vetoamaan Itä-Saksaan, että unohtaisi koko jutun?

Ei onnistu. Nuoruuden hairahdukset ja puolituttujen kavereiden kumminkaimojen synnit kaatuvat päälle vielä vuosikymmenten takaa. Menneisyydellemme emme enää mitään voi, joten meidän on tehtävä mitä meidän on tehtävä: kannettava poliittinen vastuumme ja jäätävä pois vaaleista. Montakohan ehdokasta jäisi jäljelle, jos kaikki toimisivat yhtä selkärankaisesti?

Ja vaikka joku ei olisi ikinä edes kuullut koko Stasista, eikä tuntenut ketään, joka on siitä kuullut, silti on syytä jättää seuraavat vaalit väliin. Ei kannata käydä edes äänestämässä, sillä kyllähän me kaikki äänestysikäiset olemme olleet jo olemassa yhtä aikaa DDR:n ja siis myös Stasin kanssa. Tekikö meistä kukaan mitään? Tuskin. Tai se, joka tuntee jo silloin toimineensa oikein, menköön ja ilmoittautukoon vaaliehdokkaaksi.

